

Sag, saa ere vi gaaede ind paa den, og forfaste vi den, saa have vi gjort et Skridt, som paa nærværende Stadium forekommer mig at være meget ubeldigt.

Formanden: I Anledning af forskellige Uttringer, som ere brugte af den ærede Rigsdagsmand, skal jeg med Hensyn til, hvorledes der er blevet forholdt med det Udkast til Forandringer i Grundloven, som sidst her i Rigsdagen blev vedtaget, bemærke, at dets Stæbne er mig ikke officielt bekendt paa anden Maade, end det er det ærede Medlem bekendt; det blev sidst behandlet i Landsthinget, og siden har jeg kun erfaret om det, hvad enhver Rigsdagsmand og enhver Anden har kunnet erfare af Rigsdagstidenden. Hvad dernæst det andet Punkt angaaer, som den ærede Rigsdagsmand berørte, hvorvidt der vilde spildes nogen Tid ved nu at behandle Regjeringens Udkast, selv om man kom til at forandre det saaledes, at det fik samme Skikkelse, som det Grundlovsudkast, der blev behandlet af os i foregaaende Sæssion, saa vied den ærede Rigsdagsmand, at jeg havde udtalt det som nærmest at være min Mening, at der virkelig vilde gaae en Behandling spildt paa den Maade; men jeg har senere, ved at samtale med forskellige om dette Punkt, og specielt med Mand, som i en lang Narrække have været indviede i de formelle Spørgsmaal, fundet nogen Tvivl om min egen Anskuelses Rigtighed, idet disse Mand have antaget, at der ikke spildtes nogen som helst Tid, hvad enten det af os sidst vedtagne Udkast kom frem som selvstændigt Udkast eller som et Endringsforslag til Regjeringens Udkast, og de have fornemmelig støttet deres Anskuelse derpaa, at der ikke i §. 100 er omtalt, at det netop skal være det selvsamme Forslag, men kun, at det skal være den selvsamme Beslutning, som skal tages. — Med Hensyn til det tredje Punkt, som jeg troer nærmest var Gjenstand for den ærede Rigsdagsmands Spørgsmaal, nemlig, hvorvidt nærværende Behandling kunde opsættes, indtil en Minister kom tilstede, da vil jeg indrømme, at det jo i Reglen er nyttigt, at Ministeriet er tilstede, men dette faaer Dagsordenen tilsendt saa tidligt, at det maa være dets egen Sag at møde, naar det ønsker det. Jeg kan

heller ikke dele Anskuelse med den ærede Rigsdagsmand heri, at den Tilfjendegivelse, der nylig er bleven oplæst, skulde beroe paa en Misforstaaelse; thi jeg tør ikke antage, at der i Statsraadet virkelig skulde herske Misforstaaelse om et saa vigtigt Punkt. Hvad det angaaer at udsætte nærværende Behandling, da kender jeg ikke Noget i Forretningsregulativet, der ligesvem skulde bemyndige dertil. Jeg troer heller ikke, der vil tages Noget, ved s. Ex. at gaae ind paa det Forslag, som blev gjort af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Gte Valgfreds (S. A. Hansen), og lade Sagen behandle i et Udvalg, thi da vil der altid være Leilighed til at conferere med Ministeriet og nærmere tage Sagen under Overveielse. Derhos findes der jo ogsaa idag paa Dagsordenen et Forslag af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) netop med Hensyn til det Spørgsmaal, som Rigsdagsmanden for Solbøl Amts 2den Valgfreds (Tscherning) nu har reist, og som jeg, naar vi komme dertil, vil foreslaae behandlet paa en saadan Maade, at jeg ikke tvivler om, det vil blive taget tilbørligt under Overveielse, hvorledes man skal komme ud af denne Banfælighed.

Monrad: Ved det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, troer jeg at have antydet den Veie, som Rigsdagen efter min Mening bør gaae. Jeg skulde ogsaa finde, at det for tiden er det eneste Rigtige, at den foreliggende Sag gaaer til en Comitee, thi den vil da kunne komme under nærmere Overveielse, naar man først har seet, paa hvad Maade man ønsker at behandle det allerede foreliggende Grundlovsforslag. Hvad angaaer Sagens Realitet, saa kan jeg ikke Andet end aldeles tiltræde den Mening, som Thingets ærede Formand udtalte som sin Mening, da det forekommer mig, at de Modgrunde, der af Andre ere fremførte derimod, ikke have den Betydning, som det synes, den ærede Formand tillagde dem. Der staaer nemlig i Grundlovens §. 100: „Vedtages den der om“ — det er „den om Forslag til Forandring i eller Tilføj til nærværende Grundlov fattede Beslutning i uforandret Skikkelse“, og dette synes